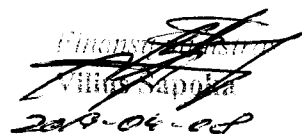

2019 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimo (ES) 2019/309, kuriuo Lietuvai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 193 straipsnio, ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 13 d. nutarimo Nr. 900 „Dėl priemonių mokestinių prievolių įvykdymui užtikrinti“ pakeitimo“ projekto atitikties lentelė

2019 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/309	Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 13 d. nutarimo Nr. 900 „Dėl priemonių mokestinių prievolių įvykdymui užtikrinti“ pakeitimo“ projektas (toliau – Nutarimo projektas)	Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis (visiškas, dalinis)
1 straipsnis Nukrypstant nuo Direktyvos 2006/112/EB 193 straipsnio, Lietuvai leidžiama nustatyti, kad standžiųjų diskų tiekimo atveju PVM privalo sumokėti prekių gavėjas.	Nutarimo projektas 2. Pakeisti nurodytu nutarimu patvirtintą Atvejų, kai pridėtinės vertės mokestį už tiekiamas prekes (teikiamas paslaugas) išskaito ir sumoka pirkėjas (klientas), aprašą: 2.1. papildyti 1.4 papunkčiu: „1.4. tiekiami standieji diskai;“	Visiškas
2 straipsnis Šis sprendimas įsigalioja pranešimo apie jį dieną. Šis sprendimas taikomas nuo 2019 m. kovo 1 d. iki 2022 m. vasario 28 d.	Nutarimo projektas 1. Pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 13 d. nutarimą Nr. 900 „Dėl priemonių mokestinių prievolių įvykdymui užtikrinti“ ir jį išdėstyti nauja redakcija (Atvejų, kai mokestių administratorius turi teisę nurodyti pridėtinės vertės mokesčio mokėtojų, kad jo mokestinis laikotarpis yra kalendorinis mėnuo, aprašas ir Atvejų, kai pridėtinės vertės mokestį už tiekiamas prekes (teikiamas paslaugas) išskaito ir sumoka pirkėjas (klientas), aprašas nauja redakcija nedėstomi): <p align="center">„LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ</p> <p align="center">NUTARIMAS</p> <p align="center">DĖL PRIEMONIŲ MOKESTINIŲ PRIEVOLIŲ ĮVYKDYMUI</p> <p align="center">UŽTIKRINTI</p> <p>Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio</p>	Visiškas

	<p>įstatymo 84 straipsnio 6 dalimi ir 96 straipsnio 1 dalies 4 punktu ir įgyvendindama 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL 2006 L 347, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. lapkričio 6 d. Tarybos direktyva (ES) 2018/1713 (OL 2018 L 286, p. 20), 2010 m. vasario 16 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą 2010/99/ES leisti Lietuvos Respublikai toliau taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 193 straipsnio (OL 2010 L 45, p. 10), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2018/1920 (OL 2018 L 311, p. 34), ir 2019 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2019/309, kuriuo Lietuvai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 193 straipsnio (OL 2019 L 51, p. 17), Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:</p> <p>...</p> <p>2. Šiuo nutarimu patvirtinto Atvejų, kai pridėtinės vertės mokestį už tiekiamas prekes (teikiamas paslaugas) išskaito ir sumoka pirkėjas (klientas), aprašo 1.1 ir 1.3 papunkčiai galioja iki 2021 m. gruodžio 31 dienos, 1.4 papunktis – iki 2022 m. vasario 28 dienos, 1.5 papunktis – iki 2022 m. birželio 30 dienos.“</p> <p>...</p> <p>3. Šis nutarimas įsigalioja 2019 m. rugpjūčio 1 d.</p>	
<p>3 straipsnis Šis sprendimas skirtas Lietuvos Respublikai.</p>		Nereikalauja perkėlimo

 Vilijus Sapokas
 2019-04-04